

Foged: Når det ærede medlem hr. Peter Nielsen benævner vort nuværende skattesystem et sygt skattesystem, så er det jo egentlig ganske utroligt, at man ikke fra regeringens side, der, så vidt jeg ved, tilslutter sig socialdemokratiet, for længst har fremsat forslag om et sundt skattesystem. Jeg vil derfor gøre nogle bemærkninger vedrørende den forholdsvis ringe udskrivningslov, som vi nu har fået forelagt.

Når dernæst det ærede medlem hr. Peter Nielsen også omtaler kildeskatten som det, der skulle være nøglen til løsningen af fremtidige skatteproblemer, så kan jeg ikke lade være med ligesom at kaste tankerne tilbage til en udsendelse, der var i radioen under titlen: vælgernes spørgsmål til partilederne, hvor den højtærede statsminister den 6. september 1964 blev spurgt således — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„Såfremt kildeskat kun kan gennemføres ved støtte fra socialistisk folkeparti og eventuelt kommunisterne, vil socialdemokratiet da undlade at søge forslaget gennemført?“

Hvortil statsministeren svarede:

„Så vil vi undlade at søge det gennemført.“

Nu er vi kommet over valget, og jeg vil tro, at man ikke nu har de samme spørgsmålstegn ved forskellige af disse ting. Man ved, hvordan stillingen er her i folketinget, man ved, at kommunisterne ikke blev repræsenteret, man ved, hvilken styrke socialistisk folkeparti har, og hvilken styrke socialdemokratiet har, og ud fra disse betragtninger må man vel næsten sige, at nu må det stå klart, at et kildeskattesystem ingen mulighed har i det nuværende folketting, og når det står klart, må det vel også stå klart for regeringen, at så er det andre forslag, der bør forelægges folketinget i den nu givne situation. Men det får jo altså stå hen foreløbig.

Jeg står her med et uddrag af et blad, der hedder Aktuelt, fra den 2. maj 1964, og dér står der som overskrift med tomme høje bogstaver — jeg beder atter om tilladelse til et citat —:

„Første maj-løfte om stor reform af skatterne.“

Og videre gøres der opmærksom på, at det er Aktuelt's reportage, der omfatter statsminister Jens Otto Krag's første maj-taler

i København, Ålborg, Nørresundby og Fjerritslev. Man kan blive helt overvældet af så mange første maj-taler, men så må det også have været særdeles magtpåliggende for socialdemokratiet at få slået fast, at der nu skal gennemføres en skattereform.

Og hvad er så det foreløbige resultat? Jeg står jo her med regeringens udskrivningslovforslag; det er det første efter valget og det første efter statsministerens majtaler, og jeg tør nok sige, at det er et kummerligt resultat efter et så lovende oplæg fra 1. maj. Sjældent, ja, måske ingen sinde, har udskrivningsloven været i så ringe overensstemmelse med det, der i virkeligheden er dens formål: at anvise de satser og procenter, der skal anvendes over for vore skattepligtige indkomster, for at man kan udskrive netop de kroner og ører, der er nødvendige for statens husholdning. Jeg er vel klar over, at ved en skattereform skal alle former for beskatning op til en samlet løsning, men en begyndelse må gøres, og det er i udskrivningsloven, de væsentligste ændringer skal gennemføres.

På de andre skatteområder såsom indirekte skatter, de såkaldte forbrugsafgifter, og ejendomsskatterne skal der jo også ske væsentlige ændringer, og der sidder for tiden arbejdende udvalg på alle disse områder. Når finansministeren derfor nu forelægger folketinget et så tyndt udskrivningsforslag som dette, må man vel nærmest opfatte det som et udspil til at få nedsat et udvalg, som derefter helt anderledes skal kulegrave problemerne.

Finansministerens forslag er vel nærmest at betragte som det, man i arkitektsproget benævner „skitseprojekt“; men der er det ved disse skitseprojekter, at de normalt bør være tegnet og formet til løsning af en foreliggende opgave, men dette er end ikke tilfældet her. Udskrivningslovforslaget er kun et udskrivningsforslag, som er direkte afskrevet efter sidste års udskrivningsforslag, med ganske små ændringer og uden antydning af den lovede skattereform.

Nu er dette løfte om skattereform ikke alene givet fra socialdemokratiets side, men fra bredt politisk hold. De radikale, der indtil valget jo sad i regeringen i samarbejde med socialdemokratiet, har i deres oplæg til vælgerne også proklameret en skattereform. Det samme gælder det konservative